

CANTIC SPIRITUEL
VAR GLACHAR AR VERCHEZ.

Var ton Michel Nobletz.

JESUS ra vezo meulet hac e Vam beniguet.
A zezir a wir galon sicour ar Vretonet;
Revelet en deveus bet da eun den dign a feiz
Scriva eur C'hantic nevez da bublia en Breiz.

Pa e güelas, an den-mâ a voe estonet bras;
He Mab etre he divrec'h goude disqen ar Groas:
E divrec'h hac e bizaj voa rusiet gant ar goad.
Me vell e oll esperanç eur sujet admirabl.

Me meus qement a drue, emezi, ouz an oll,
Me garfe gallout miret ne dae den da goll,
Deut òn d'oc'h avertiss, m'ho ped ne vanqit qet,
Disclêria caràn sicour ar bee'herien dallet.

Itron, c'houi zo qer caret gant ho Mab beniguet,
A guement a c'houlenfot ne viot refuzet,
Ha possubl ve e renqer caout eur speret humen
Da obteni ho reqet eyit ar bec'herien.

Me a zo qen ordinal evel ma red an dour,
O c'houlen digant ho Mab d'ar bec'herien recour,
Hac o veza respontet : me n'ho refusàn qet,
Ne allàn qet pardoni da nep ne c'hoanta qet.

Var ze eta, Christenien, preparit ho speret
Da receo en ho calon ar c'homzou anoncet
A c'henou sacr ar Verc'hez, gant truez ouzomp-ni,
Biscoas ne glêvas Christien qen truezus hac hi.

Va Jasus, leun a druez, permetit gant ho Mam
Ma ellin antrepreni e dezir gant estlam ;
Estranch a bep den habil consideri a vouez
Gallout güela a galon ha cana assemblees.

Qement den e zelaouo a bep seurt qalite,
Zocriссoc'h eguet eun tigr, eguet eul leongoe,
Ma na ell dont da vouela pa entento e lenn,
A ell donet da zònjal n'en dê qet güir Gristen.

Vit an oll asistantet, Rouanez, me ho ped,
Contemplit ho clac'har vrás, ma cassaint ar pec'het ;
Ma servicho ho taelou da voelc'hi hon ene,
Me zezir, a wir galon, remission dèze.

Qemen den a regreto e amzer drement,
Hac a güittai e viçou en amzer da zonet,
Me assur en devezo remission plenier,
Henvel ouz ar Vadalen, güechall gant hor Zalver.

Me garfe, en güirione, gout ar sujet a ze,
M'ho poe qement a c'hlac'har e durant ho pue ;
Biscoas ne voe mam er bed qen truezus ha c'houi ;
Eus ho pers ne veritjoc'h glac'har na melconi.

Pa anonças Gabriel e tougjen va Doue,
E recevis eur joa vrás em c'brof hac em ene,
Mes ur feunteun a c'hlac'har em c'halon a zavas,
Qeit ha ma chomis er bed, nep amzer na cessas.

Pa ziſcléryas Simeon etre ar prophetet,
E voa deut ar Mab-unic da redima ar bed,
Fachet voe ar Judevien pa glêvjont lavaret
E c'haojen eur c'hrouadur, hep goalan va güerc'hdet.

Me meus en douguet nao mis etre va daou goste,
Qen trist ha qen glac'haret, injuriet gante,
Gant qement a nec'hament hac aon eus va bue,
Penevert va c'honeuctor Joseph am asiste.

Pa dinessas an amzer da zonet var ar bed,
Me zezire e c'henel en eur plaç preparet;
Mes Doue a bermetas ha ma viont rentet
Entre e adversourien er guær a Nazareth.

Da ben eun nebeut goude e voen avertisset
Ma qüittajen ar c'hontre rac ne vije lazet;
Hennes voa an nec'hamant, balamour d'ar buguel,
Rencout qüittât ar c'hartier pe'lacat da vervel.

O Tad leun a drugare, sellit ho crouadur
Hac e Vam quer glac'haret o vont en aventur
Gant qement a baourente ! m'ho ped d'o asista :
Allas ! me ne meus pouvoar nemet gouela outa.

Pa voan êru en Egypt e sönjen caout repos,
Mes en nebeut a amzer e chenchas direpos;
Herodes a ordrenas elec'h ma commande,
Ma vije incontinent lazet ar vugale.

Ne gafet speret humen a elfe disclêria
Ar glac'har am possedas pa glêvis qemen-mâ,
O tont da gonsideri eo an occasion
E lazer ar yugale vit laza ar mignon.

Meurbet e zòn estonet o consideri ze.
Ma anduras er bed-mâ qement a baourente,
Qement a voa er bed-mâ en devoa oll crouet,
Hac a zentje sur outân, ma vije e zouet.

Pa bec'hás hon tad Adam e voamp oll ruinet,
Ma tispliehemp da Zoue en devoa hor c'hrouet,
E zajemp oll d'an ifern, d'en nen devoa repos ;
Sujet voamp da Lucifer, serret voa'r Barados.

Dre drue ha carante ec'h ordrenas an Tad
Dà gass ar Speret-Santel da incarni e Yab,
Ar boanniou a verite e oll grouadurien,
A zeziras da gouzanz hervez Doue ha den.

Pa voa êru an amzer a voa determinet
E yas gant e zisqibien d'ar jardin Olivet,
O veza oboissant da volonte e Dad.
Elec'h drouc a veritemp, e tezir c'hoashor mad.

D'ar güener mintin golo e teu Yan da velet,
Hac én en noas divisqet qazi voe trelatet,
Hac e lavaras : Mari, emâ eo ar glac'har,
He Mab a zo qemeret eguis eur c'hriminal.

Qement ma heulias velet e zòn êt d'ar mene,
Ma finis dizesperi pa na ellen mervel,
O vont etre daou laeron n'o anaveent qet,
E oad, e guic, e groc'hen a voa oll dispennet.

Pa voe divisqet ar zê, e velen e esqern,
Neuze e velis c'hoezec o chassa gant qerden
Var e dreid hac e zivrec'h ha dious toullou ar Groas
Sur e verit'er pec'her caout punition vrás.

Pa voe goroet en noas e enep an amzer,
E soufras injuriou bras etre an daou voler :
Te a lavaras bea Roue ar Judeanet,
Ni es laqa cabiten etre ar brigantet.

Qent eguet ma finissas ne refusas nicun,
Meritou e bassion d'an oll a voa commun,
E roas demp da entent ne voa den refuzet,
Digor vo ar Barados qen a vo fin ar bed.

Nemet eiz ha tri-uguent e zê bet sez mil bla
Ar Barados voe serret o c'hortos qement-mâ ;
En e c'huerzàn evidomp, deàn omp oblijet,
Nep a gredo d'e lezen ne vezò qet collet.

Dre verit e bassion, Itron, eo hor prenas,
Ne recevas nep hini, hou dle oll a baeas,
Ha gouscoude pa lennàn, e cavàn rapportet.
Pa zeont eus ar bed-mâ calz a dud zo daonet.

Qer bras voe e garante evit e vugale,
Ma permet da bep hini ober e volonté ;
N'ellont qet lavarat qeit ha ma int er bed-màn :
Me zo crouet gant Doue evit sujet deàn.

Disqennit, me ho suppli, va Mab, demeus ar Groas,
Vit m'en ambrassin amàn var ar glinoat glas ;
Emedi er baourente, var an teil eo ganet,
Hac en noas ez è maro, hac en noaz entêret.

Me bed Joseph, va mignon, abers Doue an Tad,
Da ober eur bez neve evit laqat va Mab,
Pa vezò ressuscitet, ha na vurmuro den,
Pa vezò ressuscilet na ve qet va Mab ve.

Pa voamp eus e entéri, neuze ec'h êruas
Ar Judevien arrajet hac a epouvantas,
Ma qüittas va mignonet gant spont ouz o güelet,
Hac e chomis va-unan hep gout pelec'h monet.

Va Zad beniguet en ên, hac én a voe biscoas
Eur femelen var ar bed a eur glac'har quer bras!
Cetu me abandonet var menez Calvari ;
An nôs a zo o tonet, ho pet truez ouzin.

Autrou Doue, va C'hrouer, roit patientet,
Gant va Mab, pa voe er Groas, me voe recommandet
Deàn da veza va Mab, ha me da Vam deàn,
Hac ez òn qüittêt gantàn ha lèzet va-unan.

Me ne meus qet ho qüittêt na birviqen na rìn,
Bet òn o pourvea cambr evit ho repui,
Qemerit patientet, Mari, na vouelet mui,
Dont a rai aben tri de ho Mab d'ho consoli.

Ne voa speret qen parfet nac Alez en ênvou
A garfe bea er gampr da glêvet ar c'hanvou
A ra ar Vam a druez gant ar glac'har d'he Mab
Criz è ar galon ne zònj na deufe da dristat.

Me eo an druezussa a voe biscoas er bed,
Gant an oll òn dispriset, cassêt, dizenoret,
Eguis eun oan egaret etre al leoned,
Pa zon lèzet gant va Mab, va Zad vad va sicouret.

Allas ! pelec'h e zin-me pa vezo deut an dez ?
Mui a valiç zo ouzòn eguet a garantez ;
Ma sortiàn, ne velin nemet an tirantet,
A garfe va merzeria, vad Zad, mar permetet.

Er plac-mâ e voe Mari o vouela nos a deiz,
Hep na debri nac eva e spaç eus a zri deiz,
O contempli ar boanniou a verit ar pec'het
Truez eus ar bec'herien en amzer da zonet.

Pa ressuscitas va Mab, e teuas d'am güelet,
Ha me goulen digantà : e pelec'h e zoc'h bet ?
O serri pors an ifern, va Mam, eo e teuà.
Qement a voa o c'houzàn a meus lamet a boan.

Calz a dud malin a vo va goude var ar bed,
Hac a vo qen efrontet, va Mam, da lavaret :
Pan'en deus nemet ur plac è rêt e vemp salvet,
A souille ar Barados, va Mam, gant o fec'het.

Va Zalver, me ho suppli, ha n'am dilezit qet,
Recommandit va ene d'bon Tad, crouer ar bed ;
Ho pezit sònj ac'hanòn e Barados ar gloar,
Ma vìn caret en ênvou, pa n'en dòn en douar.

Tri bla varnuguent goude ez eo bet en buez,
Da gourachi an ebestel da bublia ar feiz.
Qement graçou na vertuz a zisqen en douar,
A dremen dre e daouarn dre vertu e glac'har.

A het tri bloa varnuguent bemde e zê Mari
Da zaludi Croas he Mab var menez Calvari ;
Biscoas n'en em gontantas o veza deiz ha nôs
O rejeti ma yaze an oll d'ar Barados.

Pa gonsideras he Mab, n'en em gontante qet
Da rejeti digantàn qüittât poanniou ar bed,
E tigassas Gabriel en e c'hambr eus an êe,
Da annonci da Vari pe da heur e varvje.

Pa ho saludis qenta, Mari, me a zònje
E vije contantamant ha joayou ho pije ;
Nemet glac'har ha poaniou goude ze noc'h eus bet,
Ha c'houi ve oboissant da zilêzel ar bed ?

Evit dilèzel ar bed me ne ràn qet a gas,
O qüittat ar Gristenien e meus melconi bras ;
Chom da vouela evito a garfen er bed-màn,
N'en daë d'en d'an ifern evit anduri poan.

En qeit ha ma tezire Mari chom var ar-bed,
Ho Mab ho car quer parfet ha no refuso qet ;
Daouzez blas ha tri-uguent aboe e zoc'h er bed,
Poent eo qüittat arglac'har ha bea consolet.

Va mab, me a zezire vize an ebrestel
Presant ouz va asista pa deujen da vervel :
Va guervel a rent o Mam hac o zoulajamant,
Ma lezin dezo va c'horf evit va zestamant.

An ebrestel egaret a bep contre a bell
A voe souden assamblet neuze var eur goabren,
Ha rentet en un instant er gambr ar miracl bras
Da zonet d'e asista, rezervet Sant Thomas.

Thomas neuze en Egypt a voa neuze rentet,
Ne voar qet e pe feçon, er Jardin Olivet,
Evit gallout rî rapport ar myster admirabl,
Er plac ma velas e vestr o c'hoezi dour ha goad.

Dre eun inspiration e tisqennas timat
Eus a Jardin Olivet e traouyen Josaphat,
Ma cavas an Ebrestel, hac int oll glac'haret,
O voela d'o Mam Mari e devoa o c'hüittet.

Disqüelit din, va breudeur, ar bez mavoë Mari
Rac me a gred assuret brêmâ ne medi mui;
Me meus-hi anaveet o vont corf hac ene
E compagnuez he Mab, ar Zent hac an Æle.

Te, eme Pêr da Dhomas, a zo incredulus,
Ne gredes qet e vije ressuscitet Jesus,
Penevert ma e laqas da douch e bemp gouli,
Ha bremâ ne gredes qet e ma er bez Mari.

Me ho suppli, permetit ma tigorin ar be,
Ha neuze me a rî dêc'h güelet ar virione;
Pa voe digoret ar be, ne voa netra ennâ
Nemet al lincel a voa laqet d'he liana.

Nemet Doue ne alie disclêria ar glac'har,
Qement e voent estonet ma coeent d'an douar;
Ne allant get caout couraj da zevel ac'hane,
Qen ne vijent consolet gant an Æl eus an êe.

Pa vo ar Varn jeneral, va c'halon a ro din
Né meus qet bet var ar bed qement a velconi
Evel am bezo neuze, pa glêvin ar re daonet
O c'houlen ouzin sicour, ha me ne ellin qet.

Me a gred pa c'houlennot e cavo agreabl,
Ne zeus netraimpossubl da Jesus-Christ ho Mab;
N'en deo qet bras ar myster deoc'h caout ze digantâ,
Evel ober an douar hac an ên a netra.

Me a reqet ouz va Mab da rei pardon deze,
Me ne vezo nemedòn e prezeg evite;
An oll breditoret, memes an ebestel,
A vezo sur em enep avocadet contrel.

Va Mab, goela a reont ha n'o c'honsolit qet.
Me a c'houlen evito ma viont consolet;
Ma noc'h eus true oute, sellit ho Mam Mari
Zo dirac ho Majeste quer glac'haret hac hi.

Va Mam guèz, ne deo qet me zo qiriec d'ho clac'har,
N'e devoa qet meritet pa voan var an douar ;
Brassoc'h myster e cafen rîe o fardon deze,
Eguet pa grouis ar môr, an douar hac an êe.

Birviqen oc'h nec'hamant ne allac'h va miret,
Mar disquennont d'an ifern ha mar bezont daonet;
Abalamour d'an divron en deveus o lèzet,
Ho pezit true oute, n'ho c'hondaonit-hi qet.

Me garfe em be gallout da zisquéz va c'halon,
Da rejeti diganêc'h dezo remission,
Pa na servich va daëlou, va divron ha va lèz,
Va Mab, bras eo ho coler refus ar pec'her qès.

Va Mab, it d'ho Parados gant ar re zo salvet,
Ha va lezit er plaç-mâ evit goela bepret,
Gant an dour em daoulagad me o güelc'ho quer net,
Dign da vont d'ar Barados n'o c'hondaonit-yqet.

N'ellent-y qet beza net ha qüittat o fec'het,
C'houi a voar ar virione ar pez a meus soufret;
Ne meus netra espernet d'o renta evit poan,
Meprizet o deus va goad, ret ê dêze gouzàn.

Ennes vezo an estlam pa vezo deut an de,
Qement a vezo presant a vo spontet neuze
O clêvet ar Mab, ar Vam n'en em accordont qet,
O sònjal er re daonet prest da veza barnet.

Jesus, a c'houi a garfe e coesemp a enep ?
Ni hor boa grêt hon never etre voamp var ar bed :
Ni a garfe assuret ne vijemp qet crouet,
Da vea control d'ho Mam a zo qen estlamet.

Mari, pa è ordrenet, e zêo ret din parlant :
Ni hor boa-hi instruet e teuj'er jujamant.
Mar dê ni a zo manqet, ni reqet diganêc'h,
Evit ma vimp oll salvet da vont d'an ên ganêc'h.

Jesus, ni a zoprezant dirac ho Majeste ;
Ni a zisqüelo dezo an hent demeus an êe ;
Ni reqet diganeoc'h, mar dê ni zo manqet,
Ha ma viont-i salvet, ha ni oll pardonet.

Va Mam, ha c'houi gred brêmâ me n'ho refusin qet,
Ma né meus qet o c'hrouet evit bea daonet :
An diaoul o deus choazet da gonductor dêze ;
Chom a raint en ifern hed eun eternite.

Ne ven qet eur barner just ma lamfen digante
Qement o devoa choazet pa voant en e o bue ;
Me varvas en ho presanç da bêa o rançon,
Hac a ro brêma deze va malediction.

Sonjomp eta, Christenien, er glac'har a Vari,
Gant truez eus hon ene regetomp diganti
D'en em viret ouz pec'het na vezomp qet qefret
D'hor Mam Mari da voela ouzhorgüelet daonet.

Itron Vari a Druez, entre m'omp en bue,
Pedit ar Speret-Santel d'hon inspira bemde
Da garet, da zervicha ho Mab gant dilijanç,
Hac en hon heur divea da gaouthoc'h assistanç.

FIN.

E Montroulez, e ty LÉDAN, e traòn ru ar Vur.